

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 107/15
Luxembourg, 24. september 2015

Sodba v zadevah T-124/13 Italija/Komisija in T-191/13
Španija/Komisija

Splošno sodišče EU razveljavi tri razpise javnih natečajev, ki kandidatom nalagajo, naj izberejo med angleščino, francoščino ali nemščino kot drugim jezikom in jezikom sporazumevanja z EPSO

Evropski urad za izbor osebja (EPSO) je decembra 2012 in januarja 2013 v Uradnem listu Evropske unije objavil tri razpise javnih natečajev za oblikovanje rezervnega seznama za zaposlitev.¹ V teh razpisih se je zahtevalo, da imajo kandidati temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije (ki jih je bilo takrat 23) in zadovoljivo znanje drugega jezika, ki so si ga lahko kandidati izbrali med angleščino, francoščino ali nemščino. Drugi izbrani jezik naj bi se uporabljal za dopise med EPSO in kandidati ter za postopek izbire in potek testiranja na natečajih. V razpisih je bilo navedeno, da je bila ta omejitev utemeljena z interesom službe, da bi lahko kandidati nemudoma začeli delati ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevali, sicer bi bilo resno ogroženo učinkovito delovanje institucij.

Italija in Španija Splošnemu sodišču Evropske unije predlagata, naj zadevne razpise javnih natečajev razveljavi. Ti državi članici v bistvenem menita, da so razpisi diskriminatorni in kršijo jezikovno ureditev Unije, določeno z Uredbo št. 1 iz leta 1985,² ter načelo sorazmernosti. Italija in Španija izpodbijata obveznost, naloženo kandidatom, naj izberejo angleščino, francoščino ali nemščino ne samo kot jezik sporazumevanja z EPSO, ampak tudi kot drugi jezik zadevnih natečajev.

S to sodbo Splošno sodišče razveljavi izpodbijane razpise javnih natečajev.

Glede omejitve jezikov, ki se lahko uporabljajo za sporazumevanje med kandidati in EPSO, Italija zatrjuje, da imajo državljani Unije pravico, da se na institucije Unije obrnejo v katerem koli od 23 uradnih jezikov in da imajo pravico prejeti odgovore institucij v istem jeziku. Ta omejitev naj bi pomenila diskriminacijo državljanov držav članic, katerih uradni jezik ni angleščina, francoščina ali nemščina. Španija dodaja, da ta omejitev v praksi pomeni kompetitivno prednost za vse kandidate, katerih prvi jezik je eden od treh zgoraj navedenih jezikov.

Splošno sodišče, ki opozarja na sodbo Sodišča v zvezi s tem,³ poudarja, da čeprav lahko institucije v svojih poslovnih določilih podrobna pravila za uporabo jezikovne ureditve, institucije, ki jih izpodbijani razpisi zadevajo, te možnosti niso uporabile, saj se razpisi javnih natečajev nikakor ne morejo šteti za poslovne. Ker ni drugih določb na tem področju, razmerja med institucijami in njihovimi uradniki ter uslužbenci spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1. To velja tudi za razmerja med institucijami in kandidati zunanjega natečaja, ki načeloma niso niti uradniki niti

¹ Gre za objave razpisa javnega natečaja EPSO/AST/125/12 za sestavo rezervnega seznama za zaposlitev strokovno-tehničnih uslužbencev na področjih revizije, financ in računovodstva ter ekonomije in statistike (UL 2012, C 394 A, str. 1), razpisa javnega natečaja EPSO/AST/126/12 za sestavo rezervnega seznama za zaposlitev strokovno-tehničnih uslužbencev na področju biologije, bioznanosti in zdravstvenih ved, kemije, fizike in ved o materialih, jedrskih raziskav, nizkih gradenj in strojništva, elektrotehnike in elektronike (UL 2012 C 394 A, str. 11), in razpisa javnega natečaja EPSO/AD/248/13 za sestavo rezervnega seznama za zaposlitev upravnih uslužbencev (AD6) na področju varnosti stavb in stavbne tehnike (UL 2013, C 29 A, str. 1).

² Uredba Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena.

³ Sodba Sodišča z dne 27. novembra 2012 v zadevi [C-566/10 P](#); Italija/Komisija, glej tudi [sporočilo za medije št. 153/12](#).

uslužbenci. Splošno sodišče dodaja, da v nasprotju z Uradom za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) v institucijah, ki jih zadevajo izpodbijani razpisi, ne velja posebna jezikovna ureditev. **Splošno sodišče sklene, da izpodbijani razpisi kršijo Uredbo št. 1, ker omejujejo sporazumevanje z EPSO na tri zgoraj navedene jezike. Ta razlog je sam po sebi zadosten za razglasitev ničnosti teh treh razpisov, ne da bi bilo treba preizkusiti, ali ustvarjajo prepovedano diskriminacijo na podlagi jezika.** Splošno sodišče je tako razložilo, da ima kandidat pravico izbrati jezik, v katerem napiše prijavo, med vsemi uradnimi jeziki in da morajo biti dopisi, ki jih pošlje EPSO, napisani v jeziku, ki ga izbere kandidat. Uporaba enega od treh jezikov s strani kandidata, ki bi se z EPSO raje sporazumeval v katerem drugem uradnem jeziku, nasprotno s tem, kar zahteva Komisija, ne zagotavlja jasnosti in razumljivosti sporazumevanja med EPSO in kandidati.

V zvezi z obveznostjo kandidatov, da kot drugi jezik natečaja izberejo angleščino, francoščino ali nemščino, Splošno sodišče vnovič opozarja na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero omejitev izbire na omejeno število jezikov pomeni diskriminacijo na podlagi jezika. Očitno je namreč, da se s tako obveznostjo privilegirajo nekateri potencialni kandidati (in sicer tiste, ki imajo zadovoljivo znanje vsaj enega od navedenih jezikov), ker lahko sodelujejo na natečaju in se jih torej lahko zaposli kot uradnike ali uslužbence Unije, preostali kandidati, ki takega znanja nimajo, pa so izključeni. Splošno sodišče preuči obrazložitev omejitve v izpodbijanih razpisih, da bi ugotovilo, ali je ta lahko upravičena.

Po mnenju Splošnega sodišča je trditev, da so angleščina, francoščina in nemščina še naprej najbolj razširjeni jeziki, ob upoštevanju zlasti dolgoletne prakse institucij Unije na področju uporabe jezikov, ki se uporabljajo v notranji komunikaciji, nejasna in ni podprta z nobeno konkretno navedbo. **Ni mogoče sklepati, da na novo zaposleni uradnik, ki ne zna nobenega od delovnih jezikov ali jezikov posvetovanja institucije, ne bi bil sposoben za takojšnje in učinkovito opravljanje dela v instituciji.**

Splošno sodišče poudarja, da s statističnimi podatki, ki jih je predložila Komisija, njenih trditev ni mogoče podpreti. V zvezi s statistikami o učenju jezikov kot tujih jezikov v državah članicah Unije, ki jih je Komisija prav tako predložila, Splošno sodišče meni, da ne izključujejo obstoja diskriminacije. **Splošno sodišče sklene, da Komisija ni dokazala, da je zadevna omejitev v interesu službe. Po njegovi presoji obveznost kandidatov, da kot drugi jezik izberejo angleščino, francoščino ali nemščino, ni niti objektivno upravičena niti sorazmerna s ciljem, ki mu sledi Komisija, in sicer zaposliti uradnike in uslužbence, ki lahko takoj začnejo opravljati svoje delo.**

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sodbe v zadevah [T-124/13](#) in [T-191/13](#) je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793